



SAKSPROTOKOLL

Utvalg: Fylkesrådet
Møtedato: 16.04.2013
Utvalgssak: 83/13

Resultat:

Arkivsak: 13/4080-4
Tittel: FORSKRIFT OM TILDELING AV LØYVE TIL HAVBRUK MED
LAKS, AURE OG REGNBOGEAURE I SJØVATN 2013
HØRINGSFRIST: 18. APRIL 2013

Behandling:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. Fylkesrådet har mottatt Fiskeri- og Kystdepartementets brev datert 04. mars 2013 med «Høring – forslag til forskrift om tildeling av løyve til havbruk med matfisk av laks, aure og regnbogeaure i sjøvatn 2013», og vedtar følgende høringsuttalelse:
2. Fylkesrådet i Troms er enig med departementet i at å sette et øvre tak på hvor mange tillatelser en søker kan tildeles kan virke mot forskriftens formål. Selv om man ikke setter et tak, bør likevel fordelingsmessige hensyn være tungtveiende dersom man finner ulike forslag til løsning å være innenfor akseptable rammer. Vurderingen av de ulike forslagene baseres på skjønn, og det kan være vanskelig å vurdere hvem som egner seg best. Videre kan de ulike løsningene på sikt vise seg å fungere på en annen måte i praktisk bruk enn man hadde forestilt seg. En bør derfor være åpne og ikke i for stor grad favorisere enkeltløsninger dersom ingen peker seg klart ut.
3. Fylkesrådet har ingen merknader til departementets forslag om at vilkårene som settes for den innløste tillatelsen trer i kraft to år etter vedtak om innløsning. To år anses som rimelig tid til å forberede seg på de nye vilkårene.
4. Å ivareta det eierskapsmangfoldet vi har i Troms med både mindre og større aktører anses som viktig og er et politisk uttalt mål fra fylkestinget. At man prioriterer de mindre aktørene ved at halvparten av tillatelsene i Troms øremerkes, anses som formålstjenlig i forhold til en slik målsetting. Det vil imidlertid være uheldig og urettferdig om man setter en omsetningsklausul bare for de mindre aktørene som får tillatelse. Dersom det skal settes vilkår for omsetning, er det vår oppfatning at dette ikke bare bør gjelde mindre aktører, men alle som får tildelt tillatelse.

5. Fylkesrådet mener samfunnets behov for styring av næringa i forhold til overordna miljømål tilsier at erfaringene som høstes ved bruk av de ulike løsningene og konseptene/teknologien som brukes, bør være offentlig tilgjengelig informasjon. Det må også være i næringens interesse at flere får tilgang til løsninger som kan vise seg å gi betydelige miljøgevinster. Det vil imidlertid være viktig å balansere dette hensynet mot aktørenes interesse for å bevare sine forretningshemmeligheter. Vi foreslår derfor at man ser nærmere på om det finnes gode måter å gjøre dette på for å ivareta begge hensyn.
6. Fylkesrådet vil påpeke at man ser et misforhold mellom fokuset på produksjonsvekst i nord og de ressurser og tiltak som settes inn for å sikre at denne utviklingen skjer på en slik måte at man unngår miljøproblemer og arealkonflikter. Fylkeskommunene har et stort ansvar og en vanskelig balansegang ettersom vi både er tillatelsesgivende myndighet for akvakulturtillatelser, regional planmyndighet og regional utviklingsaktør. Målsettingen om en miljømessig bærekraftig havbruksnæring krever et betydelig bedre kunnskapsgrunnlag slik at forvaltningen som helhet har de nødvendige forutsetninger for å kunne styre utviklingen med dette som mål.
7. Fylkesrådet viser til riksrevisjonens rapport om undersøkelse av havbruksforvaltningen hvor det påpekes det mangelfull planlegging av sjøarealene, og at det i hovedsak fokuseres på forhold knyttet til den enkelte lokalitet og i for liten grad ses på den samlede belastningen i et område, når man vurderer om tillatelse til nye lokaliteter skal gis.
8. Gullestad-utvalget sier i sin rapport at de kartverktøy man har i dag for planlegging av arealer i sjø er begrensede. Det er mangler knyttet til informasjon om topografi, bunnsstrat og naturtyper en rekke steder langs kysten. Fylkestinget har støttet Gullestad-utvalgets forslag om å etablere en strøm katalog for kysten og fjordene, samt et "*Kyst-Mareano*" for å kartlegge kysten bedre. Fylkestinget har videre sagt at dette må gis høy prioritet og gjennomføres som et nasjonalt prosjekt med stor grad av statlig finansiering. Ettersom det legges opp til at det er i nord produksjonsøkningen skal komme framover, vil det være naturlig at man prioriterer de nordlige landsdelene i et slikt arbeid.